

Sygn. akt I KO 43/22

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **M. R.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 23 sierpnia 2022 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 21 stycznia 2011 r., sygn. akt II AKa [...],

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 545 § 3 zd. pierwsze k.p.k. odmówić
przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 545 § 3 zd. pierwsze k.p.k. odmowa wniosku o wznowienie procesu ignorującego tzw. przymus adwokacko – radcowski ma miejsce, gdy „z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność”. Taka sytuacja zachodzi, gdy we wniosku w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do krytyki dotychczasowego postępowania, zwłaszcza dokonanej oceny materiału dowodowego, który legł u podstaw orzeczenia skazującego. Tak właśnie postąpił M.R., sprowadzając swoje wywody do polemiki z ustaleniami faktycznymi, które zostały poczynione w głównej mierze w oparciu o – jego zdaniem – fałszywe relacje świadków koronnych. Twierdzenia skazanego żadną miarą nie mieszczą się w ustawowych podstawach wznowienia postępowania karnego określonych w art. 540, art. 540a i 540b k.p.k.

Skoro M. R. nie podał okoliczności odpowiadających normatywnym podstawom wznowienia postępowania sądowego, to wyznaczenie mu nowego obrońcy z urzędu (pierwszy został z tej roli zwolniony) celem sporządzenia wniosku o wznowienie procesu, należało uznać za bezprzedmiotowe (zob. postanow. SN z 18 listopada 2021 r., III KO 77/21).

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[as]